

imod. Vi skal have løst Københavns Kommunes problemer, og vi deltager gerne i en overvejelse om den sag, men hovedansvaret for, at der sker noget reelt i København, er da Københavns. Vi forstår til fulde overborgmesterens jubelskrig de seneste dage. Det ville være rart at vide lidt mere om hans og hans borgerrepræsentations egne initiativer på området.

Desuden påberåber ministeren sig jo i alle mulige andre sammenhænge, at Hovedstads-kommissionen må gøre sit arbejde færdigt, inden beslutningerne træffes. Men det gælder altså åbenbart ikke på det økonomiske område.

Apropos København: Det ville være en interessant øvelse at få en oversigt over, hvad der egentlig inden for de sidste 7-8-9-10 år er tilført Københavns Kommune af midler med dette Folketings medvirken, også med Det Konservative Folkepartis medvirken, bevar os vel. Oversigten er lang, og hvordan ligger det egentlig sådan helt klart med resultaterne?

For det andet: Kommunerne – og det vil naturligvis sige kommunalbestyrelserne – skal være budgetansvarlige ikke kun af navn, men også af gavn. Det nye tilbud om statsgaranteret skattegrundlag, som til forveksling ligner første skridt i ministerens kongstanke, som jo er, at staten alene fastsætter skattegrundlaget, virker i den modsatte retning. I hvert fald kan det komme til at virke i modsat retning og blive ganske vilkårligt.

Det fremgår således af forslaget, at der ved fremskrivningen af den enkelte kommunes udskrivningsgrundlag umiddelbart vil blive taget udgangspunkt i den gennemsnitlige fremskrivningsprocent. Det er godt nok.

Men så står der, at »der vil også senere kunne blive tale om at tage højde for regionale forskelle i indkomstudvikling m.v.« Hvad betyder det egentlig? Er det ikke udligningens hovedprincip at tage hensyn til det i forvejen, eller hvad?

Vi tror, det åbner for enorme pengestrømme. Det er for resten tilmed et princip – men det interesserer vist ikke nogen – som de kommunale organisationer afviste i finansieringsudvalget.

For det tredje: Vi er imod øget centralisme og afviser ethvert tilløb til, at regeringen reelt overtager styringen af kommunernes indtægts- og udgiftside.

For det fjerde: Vi er alvorligt nervøse for, at den stærke understregning af de sociale kriterier vil mindske kommunernes interesse i at løse de sociale problemer, som jo ganske rigtigt er bety-

delige i en række kommuner. Hr. Søvnald anvendte det overordentlig charmerende udtryk, at de kommuner, der havde hygget sig, nu skulle straffes. Det var dog en dybtgående analyse af det kommunale selvstyre.

Vi tror faktisk, at regeringens forslag vil cementere de sociale strukturproblemer.

For det femte: I sin budgetredegørelse forleden dag gjorde regeringen meget rigtigt opmærksom på, at udgifterne til boligsikring eksploderer. Nu øger staten refusionsprocenten netop til boligsikringen. Det hænger, så vidt jeg kan overskue det, overhovedet ikke sammen.

Og for det sjette: Selv ved anvendelsen af en kombination af meget god vilje og en meget skarp lup kan vi ikke få ind i vores hoveder, at dette her skulle være en forenkling. Skævvridningen af Danmark bliver øget gennem regeringens forslag. De ti kommuner, der skal betale mest, er jo sjællandske, mens de store jyske byer er dem, der modtager mest.

Kristeligt Dagblad, som man da vistnok ikke kan beskyldes for at gå noget partipolitisk ærinde, havde en leder forleden dag, den 29. april, som jeg gerne vil citere fra. Kristeligt Dagblad sluttede sin leder med at sige følgende:

»Denne reform ligner mere hovedløst forhatet, socialistisk omfordelingspolitik. Er man i tvivl, bekræftes opfattelsen netop af, at de to venstrefløjspartier, der normalt ikke har meget tilovers for trepartiregeringens politik, nærmest bobler af begejstring, jf. den forudgående debat, næsten mere overstrømmende end hos de socialdemokratiske styrede kommuner, der nu kan se frem til de rare penge fra Birte Weiss.«

Vi beklager, at regeringen end ikke spurgte os, om vi ville deltage i en indledende drøftelse af udligningsreformen. Det havde vi gerne deltaget i. Nu blev det, jf. hr. Christian Schmidts bemærkninger, til ét møde, hvis hovedindhold nærmest var: I kan rende og hoppe! Det anser vi for uanstændigt.

Skulle der være nogen, der er i tvivl, så kan jeg sige: Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

Villy Søvnald (SF):

For SF har hovedformålet med at lave et forlig med regeringen om den kommunale udligning været at sikre en mere retfærdig byrdefordeling mellem meget velhavende kommuner og kommuner med meget stor koncentration af sociale og udgiftstunge opgaver.